

Finansdepartementet
Marcus Andersson
103 33 Stockholm

Stockholm
2025-05-02

Vår referens
Patrick Krassén

Dnr
Fi2025/00072

Remissyttrande

Betänkandet *Moderna och enklare skatteregler för arbetslivet* (SOU 2025:4)

Företagarna har beretts möjlighet att avge remissyttrande om det angivna betänkandet. Här följer våra synpunkter.

Förslaget i korthet

Utredningens uppdrag har varit att analysera och föreslå eventuella förändringar av reglerna om fastställande av tjänsteställets placering i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet respektive avdrag för ökade levnadskostnader vid resa i tjänsten eller i näringsverksamheten samt vid tillfälligt arbete på annan ort och dubbel bosättning, särskilt de tidsgränser och beloppsnivåer som gäller för avdrag för ökade levnadskostnader.

Utredaren föreslår att ett tjänsteställe ska bestämmas för varje anställning eller uppdrag för sig. Utgångspunkten ska vara arbetsgivarens eller uppdragsgivarens avsikt vid anställningens eller uppdragets början om hur den skattskyldige ska utföra arbetet. Om omständigheterna ändras ska en ny bedömning göras.

Om avsikten är att arbetet ska utföras på fler än en arbetsplats eller under förflyttning, föreslår utredaren att bedömningen om tjänsteställets placering ska ske i två steg. I första hand ska den plats där den anställde ska utföra mer än 50 procent av arbetet anses som tjänsteställe. I andra hand ska arbets- eller uppdragsgivarens lokal anses som tjänsteställe om den skattskyldige i regel dagligen på grund av arbetet ska besöka lokalen. Om tjänstestället inte går att fastställa enligt nyss nämnda regler, föreslås av förenklingsskäl i den allmänna bestämmelsen att bostaden ska anses vara tjänstestället. En särregel föreslås för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher.

För enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag föreslås att ett tjänsteställe ska fastställas för sådan näringsverksamhet som ska räknas som en enda eller som en egen näringsverksamhet. För enskild näringsverksamhet som utgörs av innehav av näringsfastighet eller näringsbostadsrätt föreslås dock att tjänstestället ska anses vara den plats där respektive näringsfastighet eller näringsbostadsrätt är belägen.

En definition av tjänsteresa föreslås införas i lagstiftningen, innebärande att med tjänsteresa avses att den skattskyldige i tjänsten befinner sig på annan plats än tjänstestället under begränsad tid. Reglerna för avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa och resa i näringsverksamhet föreslås ändras som så att samma förutsättningar för rätt till avdrag ska gälla under hela resans längd, avdrag för måltider och småutgifter ska endast göras enligt schablon, med två schablonnivåer oberoende av traktamente och med reducering efter sex månader.

Avdragen för ökade levnadskostnader vid tillfälligt arbete på annan ort och dubbel bosättning föreslås ersättas med ett nytt sammanhållet avdrag, där huvudkriteriet för avdragsrätt ska vara att den skattskyldige har dubbelt boende på grund av arbete på annan ort oavsett anställningsform, typ av arbete, familjesituation eller om den skattskyldige flyttat eller inte till arbetsorten. Övernattning på arbetsorten och avståndet mellan boendeorten och arbetsorten ska vara längre än 100 kilometer. Ökade levnadskostnader i form av logi får dras av under längst fem år, med ett belopp som motsvarar faktisk utgift avseende logi, alternativt en schablon om ett halvt inrikes- eller utrikesbelopp per natt beroende på om arbetsorten ligger i Sverige eller utomlands. Avdrag för logi får uppgå till högst två prisbasbelopp för ett beskattningsår. Ökade levnadskostnader för måltider och småutgifter får dras av för den första månaden med ett belopp som beräknas enligt samma schablon.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Företagarnas inställning

Företagarna välkomnar generellt förslagen, som kan väntas förenkla regelverket för skattskyldiga och öka förutsägbarheten av tillämpningen av avdraget. Företagarna har varit representerade i utredningen med en förordnad expert.

Det moderna arbetslivet, med allt högre grad av distans- och hemifrånarbete, gör att regelverket behöver uppdateras. Den modell som utredaren har föreslagit är i allt väsentligt ändamålsenlig.

Huvudregeln för fastställande av tjänsteställe ska enligt förslaget vara arbets- eller uppdragsgivarens avsikt vid anställningens eller uppdragets början. I de flesta fall bör inte denna ordning innebära några problem. För företagare i enskild näringsverksamhet med skilda platser för uppdrag/skilda verksamheter innebär förslaget att tjänsteställe ska fastställas för varje uppdrag för sig. För dessa kan gränsdragningsproblem och osäkerheter alltjämt uppstå (se s. 194-195 i betänkandet).

Företagarna saknar en diskussion i betänkandet om hur regeln om att uppdragsgivarens avsikt om tjänstestället ska vara styrande kan komma att samspela med bedömningen av självständighet i näringsverksamhet. Skatteverket anser att partsviljan inte kan få fullt genomslag om uppdragstagaren har ett stort beroende till uppdragsgivaren och är inordnad i dess verksamhet i stor utsträckning.¹ Omständigheter som påverkar bedömningen av uppdragstagarens beroende – och därmed självständighetskriteriet, som ligger till grund för bland annat F-skattgodkännande – och om uppdragstagaren är att ses som inordnad i uppdragsgivarens verksamhet är bland annat om verksamheten utförs i uppdragsgivarens lokaler och med dennes verktyg. I ett uppdragsförhållande där en enskild näringsidkare erhåller ett uppdrag under förutsättning att tjänstestället för uppdraget fastställs till uppdragsgivarens lokaler, kan detta innebära en risk för näringsidkarens självständighetsstatus.²

När det gäller tjänstestället för näringsidkare vars affärsverksamhet utgår från en näringsfastighet (eller näringsbostadsrätt), instämmer Företagarna i den synpunkt som framförs i Lantbrukarnas Riksförbunds remissyttrande³, att det är mer ändamålsenligt att för denna särreglering utgå från 2 kap 29 § inkomstskattelagen för fastställandet av tjänsteställe, alltså att grunden ska vara fast driftställe.

Företagarna instämmer också i synpunkten från Småföretagarnas Riksförbund⁴, att lagstiftaren bör vara restriktiv vid införandet av nya kvantifierande begrepp i skattelagstiftningen – i detta fall rekvisitet ”i regel dagligen”. Detta förklaras i författningskommentaren som ”att den skattskyldige kan förväntas behöva besöka lokalen på grund av arbetet nästan varje dag. Besöken behöver inte förväntas bli lika många varje vecka utan utrymme till viss flexibilitet är nödvändigt även i detta fall. Om den

¹ Rättslig vägledning, [Vad räknas som näringsverksamhet?](#)

² Det är dock, som konstateras i betänkandets konsekvensanalys, svårt att bedöma hur många näringsidkare som potentiellt berörs av denna situation.

³ [2025-04-30](#)

⁴ [2025-04-28](#)

skattskyldige t.ex. besöker lokalen alla dagar under en vecka men endast tre dagar en annan vecka, ska den skattskyldige anses besöka lokalen i regel dagligen”. Denna osäkerhet riskerar leda till oförutsebarhet. Lagstiftaren bör överväga att använda det mer vedertagna begreppet ”huvudsakligen”.

Patrick Krassén
Skattepolitisk expert
Företagarna

Pernilla Norlin
Samhällspolitisk chef
Företagarna